

економічної ефективності від застосування розроблених стратегій у порівнянні з традиційними підходами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гаркавенко С.С. Маркетинг / С.С.Гаркавенко – К.: Лібра, 1998. – 382 с.
2. Багиев Г.Л., Тарасевич В:М.,Анн Х. Маркетинг / Г.Л.Багиев, В:М.Тарасевич, Х.Анн – М., 1999.
3. Дмитрук М. Стратегічний маркетинг: данина моді високих понять чи інструмент конкурентної боротьби / М. Дмитрук– Маркетинг и реклама. – 2013. – № 5-6. – С. 32-37.
4. Куденко Н.В. Стратегічний маркетинг: Навч. посібник. / Н.В.–Куденко К.: КНЕУ, 2008 – 152с.;
5. Солов'єв Б.А. Модульна програма для менеджерів: управління маркетингом. [Електронний ресурс] – Режим доступу:<https://studfiles.net/preview/1098915/>
6. Левицька І.В., Цеханович Г.Є. Основні концепції формування маркетингової стратегії підприємства. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://intkonf.org/ken-levitska-iv-tsehanovich-ge-osnovni-kontseptsiyi-formuvannya-marketingovoyi-strategiyi-pidpriemstva/>

Катерина Чуріна,

студентка 4-го курсу

Гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **Т.В.Черемісіна**

к.е.н., доцент (БДПУ)

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕКО-ІННОВАЦІЙ В УКРАЇНІ

Актуальність. Інноваційна діяльність визнана найбільш перспективною галуззю розвитку. В свою чергу частка еко-інновації відносно загальної кількості нововведень достатньо мала. Впровадження еко-інноваційної діяльності потребує більшого дослідження та впровадження необхідного інструментарію. Попри те сама проблема забруднення навколишнього середовища та дефіциту ресурсів дуже велика, і потребує особливої уваги не лише на території України, але стосується і країн усього світу.

Ступінь дослідженості проблеми дуже гострий та потребує детального дослідження питання екологічних інновацій. Свій вклад з даного питання зробили в своїх працях такі вітчизняні вчені як В. Божкова, С. Ілляшенко, Ж. Крисько, П. Микитюк, О. Овсянюк-Бердадіна, С. Скочиляс, та зарубіжні, серед яких П. Друкер, Д. Кларк, Б. Твіст, К. Фалсер та інші.

Мета і методи дослідження. Метою дослідження є теоретичний аналіз необхідності використання еко-інновацій та стан їх розвитку в Україні. Для досягнення мети використовувалися такі методи дослідження як аналіз наукової літератури, систематизація й узагальнення практичного

досвіду та документації.

Сутність дослідження. Досвід використання еко-інновації отримав значну популярність закордоном та його визнано одним із перспективних способів інноваційної діяльності як окремих підприємств, так і країн загалом. Екологічні інновації являють собою будь-яку інноваційну діяльність, що виражена у вигляді виробництва або процесів, які призводять до зменшення негативного впливу на навколишнє середовище або мінімізацію використання природних ресурсів [1, с.26].

В Україні процес впровадження «зелених» інновацій на досить низькому рівні, чому сприяє низка причин саме з боку держави: відсутність нормативно-законодавчої бази з питання еко-інноваційної діяльності, низька зацікавленість держави у даному розвитку та найголовніше відсутність фінансової підтримки. Але не лише ці проблеми перешкоджають розвитку еко-інноваційної діяльності в Україні. К загальним проблемам можна віднести: важкий етап переходу від традиційного способу виробництва до екологічного; різні економічні бар'єри; висока ступінь ризику; високий рівень первинного внеску на інноваційну діяльність; малий рівень дослідження даного кола інновацій. Найголовнішу проблему, що потребує негайного вирішення складає управління відходами. Показник утворення відходів в Україні в середньому становить 250 – 300 кілограмів на рік на людину і має тенденцію до зростання [3].

Ця проблема в Україні відзначається особливою масштабністю та тому доцільно в першу чергу впроваджувати заходи з інноваційної діяльності, що направлені на зменшення/усунення цього негативного фактору. Ті напрямки усунення проблеми утилізації, що для західних країн вже давно не вважаються інноваційними, на жаль, в Україні не мають достатнього розвитку. Спектр впровадження еко-інновації досить великий і включає такі складові: відновлювальна енергетика; екологічне будівництво; раціональне управління природними ресурсами; управління відходами та викидами; впровадження альтернативних видів транспорту тощо [2, с.154-156].

Україна має великий потенціал для того, щоб впроваджувати в себе різноманітні екологічні інновації, насамперед – це вигідні природні ресурси та сприятливий клімат. Одним з невикористаних можливостей еко-інновації є використання стратегії маркетингу території. Тобто за допомогою впровадження удосконалених систем «зеленого» виробництва, процесів, технології покращується загальний стан регіонів та їх інфраструктури. Цю стратегію можна розглядати не лише з боку покращення життєдіяльності громадян країни (шляхом доступних комунальних тарифів, якістю комунальних послуг, комфортністю житла та інше), а й з боку залучення туристів, що призведе до покращення економічного стану країни та розвитку туризму. В той же час розглядаючи процес впровадження еко-інновацій потрібно зосередити увагу не лише на зменшенні фінансових витрат на обслуговування існуючих проблем та полегшення управління ними, але і на соціальному ефекті від впроваджених інновацій.

Основні висновки. Таким чином, впровадження екологічних інновацій є важливим стратегічним напрямком розвитку підприємств та

країни загалом. Застосування еко-інновацій дозволить підприємствам залишатися конкурентоспроможними, бути менше прив'язаними до ринку, раціонально використовувати свої ресурси. Україна має весь потенціал, але він на даному етапі не реалізується. Для успішного впровадження цієї системи необхідно заручитися підтримкою з боку держави та звернути увагу на досвід інших розвинутих країн та адаптувати його під себе.

ЛІТЕРАТУРА

1. Микитюк П. П. Інноваційний розвиток підприємства. Навчальний посібник. / П. П. Микитюк, Ж. Л. Крисько, О. Ф. Овсянюк-Бердадіна, С. М. Скочиляс. – Тернопіль, 2015. – 224 с.
2. Ілляшенко С. М. Управління екологічними ризиками інновацій: [монографія] / С. М. Ілляшенко, В. В. Божкова; за ред. С.М. Ілляшенка. – Суми, 2004. – 214 с.
3. Розпорядження «Про схвалення Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 рок» від 8 листопада 2017 р. № 820-р / КМ України / – Офіц. вид. – К. : 2017.

Цикура Дар'я,
студентка з курсу
факультет фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти
Науковий керівник: **Леміш К.М.,** к.е.н., доцент (БДПУ)

ВПЛИВ УПРАВЛІНСЬКОГО КОНСАЛТИНГУ НА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА

Актуальність теми. Найважливіша задача, яка стоїть на сьогоднішній день перед керівництвом підприємств – це насамперед підтримка гнучкості в управлінні компанією та забезпечення можливостей швидкої перебудови системи управління. Для досягнення цієї мети, вирішення складних ситуацій і можливостей, керівництвом застосовується управлінський консалтинг.

Ступінь досліджуваності проблеми. Питання щодо використання управлінського консалтингу активно вивчають А. Кононюк [2], Е. Кузнецов [3], Ф. Хміль та інші. Найбільш актуальними є думки Е. Кузнецова.

Мета і методи дослідження. Метою цього дослідження є визначити як впливає консалтинг на ріст та розвиток компанії, розглянути основи консалтингу та довести наскільки управлінське консультування необхідне для підвищення якості та ефективності роботи підприємства. Для поставленої мети використовуються такі загальнонаукові методи дослідження: порівняльного аналізу, системного підходу та абстрагування.

Сутність дослідження. Не рідко керівникам різних підприємств потрібен новий погляд на систему управління в організації, потрібно знайти інші шляхи розвитку, допомогти з розробкою нових стратегій чи покращити бізнес-процеси компаній. Саме в цих випадках на допомогу приходять спеціалісти з управлінського консалтингу. Під терміном консалтинг слід